

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola VII. Domino dilectissimo, atque omni honore dignissimo Daud
Regi. Flaccus Veteranus Miles Perpetuam in Christo salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

suspicio mihi, ex serie sagacissimæ chartulæ vestræ, nobis innotuit; non omnia probanda esse, quæ ibi lecta fuerint: quia defensores eidem operi vestræ excellentiæ dirigere iussistis: dum nullum magis idoneum meæ paruitatis dicta habere possint defensorem, vel emendatorem, quàm vos metipfos. nam auctoritas præcipientis, obedientis industria defendere debet.

Quod verò in literis, vel distinctionibus, non tam scholasticè currit, quàm ordo, & regula artis Grammaticæ postulat; hoc sæpe velocitas animi efficere solet. Dum legimus, intentio oculorum præcurrere festinat officium. Nec ego, capitis dolore fatigatus examinare possum, quæ subito casu ex ore dictantis volant. Et qui sibi alterius negligentiam imputari nolit, non imputet alteri.

Disputationem itaque FELICIS cum SARACENO, nec vidi, nec apud vos inuenta est, imò nec audiui nomen illius. Antea tamen, dum diligentius quæsiui, si quis ex nostris famam illius audisset, dictum est mihi, quod apud Laidradum Episcopum Lugdunensem inueniri potuisset. Quapropter sub festinatione direxi missum nostrum, ad præfatum Episcopum, si fortè ibi inuenire potuisset, vt citissimè vestræ præsentia dirigeretur.

EPISTOLA VII.

Domino dilectissimo, atque omni honore dignissimo David Regi.

FLACCUS VETERANVS MILES PERPETUAM IN CHRISTO SALUTEM.

LITERAS prosperitatis vestræ, & consolationis nostræ, magno amore, & digno fauore suscepimus, omnipotentis clementiam collaudantes, qui vos, fidelesq;

delesque vestros prosperis successibus pollere fecit, & inimicos sui nominis, vestrae potentiae subdidit pedibus. Hoc enim faciat DEVS, & hoc addat, vt triumpho terroris vestri inimicas vndiq; subiiciat gentes, & suauissimo suae dilectionis iugo, in Christiana fide ferocissimos subiiciat animos.

Quod verò vestrae benignitatis literae Flacco taciturnitatis culpam ingerunt, quem feruor angustiae desidem, non voluntatis efficacia pigrum efficit.

De pueris verò nostris, quos pedibus paternis Romam pergere praecipit, velim scire, quādo, vel vbi, vel quibus comitantibus, beatitudini vestrae occurrere debent. Sed & de hoc quidem mihi impropere voluistis, me fumo sordentia TYRONORVM recta, auertatis Romanorum arcibus praepone. Scio vestram legisse prudentiam, Salomonicum illud elogium: Melius est, inquit, sedere in angulo domatis, quā cum muliere litigiosa in domo communi. Et vt pax dicta, Magis ferrum nocet oculis, quā fumus: TYRONIS enim fumosis tectis contenta DEO donante per vestrae bonitatis providentiam, in pace permanet: Roma verò, quae fraterna discordia initiata est, mistū dissensionis venenum hucusq; tenere non cessat, vestraeq; venerandae dignitatis potentiam, ad huius partis cognoscendam perniciem è dulcibus Germaniae sedibus festinare compellit.

Proverb. 21.

Nos verò lacrymis absentiam, & precibus iter vestrum continuis prosequimur, diuinam humiliter obsecrantes clementiam, quatenus suos, vestrosque simul, cum omni prosperitate sanos ducat, & reducat gaudentes. Vestrae verò pietatis literae, nullatenus consentio, vt obliuiscantur mei, sed sapius venient in spiritu consolationis, vt osculentur iterum, iterumq; relegantur, & in cordis thesauro perpetua dulcedine conferuentur.

D

Tem-

Tempora concedat Christus felicia regni
 Huius & aeterni, David amato, tibi:
 Det tibi consilium pacis simul, atque salutis,
 David amor populi, Christus ubique pius:
 Omnipotens cuius defendat dextera semper,
 Victorem faciens teque, tuosque simul.
 Nomen ut aeternum toto laudetur in orbe
 Illius ex vobis pro pietatis ope.
 Aspice cunctorum vitæ spes, forma salutis,
 Qualiter ad vosmet tota recurrat ouans.
 Qui tristis venit, redeat iam letus ad urbem,
 Per pia dona patris, consiliumque sacrum.
 Quod petit inueniens, quidquid sperauit adeptus,
 Hinc Christo laudes hymnidicas referens.
 Qui mundo talem tribuisset tempore nostro,
 Rectorem sacra regimine iustitiae.

EPISTOLA VIII.

Ad fratres Lugdunenses.

RELIGIOSÆ in Christo conuersationis vestræ per
 Laidradum electum Pontificem, laudabilem au-
 diens sollicitudinem, magno me esse gaudio dele-
 ctatum fateor. Quia Christus fons totius bonitatis, tales
 adhuc in his diebus, quando multorum refrigescit caritas,
 sui sancti nominis habet confessores; qui onera secularium
 occupationum abiicientes, leue Christi iugum propriis im-
 ponere ceruicibus gestiunt; & veram, quæ foras timorem
 mittit, caritatem & pectoribus suauiter retinent, & operibus
 veraciter ostendunt. Sed nunc tota hilaritate mentis, cœ-
 pti itineris cursus peragendus est. Quia, qui perseuerauerit
 usque in finem, hic saluus erit. Quia si torpens pigritia clam
 boni operis irreperit, mox malitia palam mali operis suc-
 crescit.

Origo

Matth. 10.
 & 24.